

Maymun Ahlakına Dair Zorlama Yorumlar

İnsan, akıl sahibi bir varlık olarak davranışlarını çeşitli değerler açısından değerlendirebilir, doğru ve yanlışla dair kanaatlere varabilir. Bu özelliği, akla, vicdana ve ahlaki değerlere sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Evrimciler ise, insanın bedenen ve zihnen hayali evrim sürecinde ortaya çıkmış olan bir canlı olduğu masalını bir dogma olarak benimsemişlerdir ve çeşitli gazete ve dergilerde insan ahlakının sözde evrimsel kökenlerine dair spekülasyonlar ortaya koymaktadırlar.

İnsan, akıl sahibi bir varlık olarak davranışlarını çeşitli değerler açısından değerlendirebilir, doğru ve yanlışla dair kanaatlere varabilir. Bu özelliği, akla, vicdana ve ahlaki değerlere sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Evrimciler ise, insanın bedenen ve zihnen hayali evrim sürecinde ortaya çıkmış olan bir canlı olduğu masalını bir dogma olarak benimsemişlerdir ve çeşitli gazete ve dergilerde insan ahlakının sözde evrimsel kökenlerine dair spekülasyonlar ortaya koymaktadırlar.

Bu alanda yaptıkları çalışmaların çoğunluğunu, insanın en yakın akrabası olduğunu ileri sürdükleri maymunlar üzerinde gerçekleştirirler. Maymunlar, evrimci araştırmacılar için adeta birer sembol haline gelmişlerdir. Bu canlılara baktıklarında sözde evrimsel tarihlerini gördükleri zannına kapılırlar, hayali maymun adamların insanlarla ne gibi benzer davranışlar ortaya koymuş olabileceğini kurgularlar. Bu kurgulamalar zamanla öylesine yoğun bir hal alır ki, deney maymunlarını kendi istedikleri yönde yönlendirdiklerinin farkına bile varmaz, maymunlara yaptırdıkları numaraların, varsayımlarını doğruladığı zannına kapılırlar.

Örneğin, Minnesota Üniversitesi'nden Jeffrey Stevens'in maymun ahlakıyla ilgili zorlama yorumlar içeren çalışması bunlardan biridir. Stevens, bir mağaraya yerleştirdiği, bir tanesi aç olan bir grup maymuna bir miktar yiyecek verdikten sonra, yiyecek paylaşımının nasıl gerçekleştiğini incelemiştir. Araştırmacı, primatların aç arkadaşlarına nadiren yiyecek verdiklerini, ama çalma veya döğüşme olasılığında yiyecek paylaşımının oldukça sık gerçekleştiğini görmüştür.

Stevens'in bu durumdan yaptığı çıkarım oldukça ilginçtir. Stevens, maymunların huzur elde etmek için yiyeceklerini verdiklerini ve bu davranışın bir ebeveynin çocuğuna susması için oyuncak almasına benzediğini söylemektedir. Ayrıca yiyeceklerin küçük lokmalar halinde olması durumunda maymunların komşularını daha çok rahatsız ettiklerini belirtmekte, bunu da bir dilencinin sadaka verenin cebini boşaltmaya eğilimli olmasına benzetmektedir.

Ancak elbette bu benzetmeler sadece araştırmacının hayalini yansıtmakta, evrim teorisine hiçbir bilimsel destek sağlamamaktadır. Maymun olmayan çok sayıda türün, yiyecek paylaşımı açısından incelenmesi, bu bakış açısı ile çeşitli insan davranışlarına benzetilebilir. İnsanlar kimi durumda bencil davranmakta kimi durumda cömertlik gösterebilmektedirler. Bu bozuk mantığa göre kuşların, sırtlanların ya da herhangi bir canlı türünün paylaşımıyla insan davranışları arasında benzerlikler kurulabilecek; insanla kuşların ahlakının ya da insanla sırtlanın ahlakının benzeştiği söylenebilecektir.

Bu benzetmeler Darwinizm'e körükörüne bağlı bir araştırmacının dilediği yönde, dilediği miktarda kurguladığı hayallerden ibarettir. Yukarıda belirtildiği gibi, söz konusu araştırmacı, maymunların mağarada küçük lokmalara odaklanmalarını dilencinin sadaka verenin cebini boşaltmasına benzetmektedir. Bu araştırmacı bir başka deney ortamında yiyeceğini cömertçe paylaşan bir maymunla karşılaşabilir ve bunun davranışını bir eğlence anında etrafına paralar saçan bir zenginine davranışına benzetebilir.

Bu benzetmeler her şekilde mümkündür ve bilimsel kanıt oluşturmaktan bütünüyle uzaktırlar. Bunların sürekli tekrarı yoluyla ise insan ve maymunlar arasındaki sözde benzerliklerin zihinlerde yerleşmesi ve bunların tek taraflı yorumuyla evrim teorisine suni bir destek sağlanması umulmaktadır. Bir hafta saldırganlık; bir hafta fedakarlık; bir diğer hafta ise kıskançlık açısından benzerliklerin -teoriye destek sağlıyormuşçasına- karşımıza çıkarılmasından umulan budur. Geçersiz bir dünya görüşünü yaygınlaştırmak ve kitleleri bu yönde düşünmeye alıştırmak...

İnsan ahlakının kökenini tesadüfi ve amaçsız bir süreçte aramanın anlamsızlığı ortadadır. Darwinistlerin hayallerinde yaşayan evren, şuursuz tesadüflere dayandırdıkları, hiçbir varlık amacı olmayan bir evrendir. Oysa kainattaki her detay evrimcilerin bu iddialarını yalanlamaktadır; bu detayların başında insanın vicdanlı, şuurlu, iyi ve kötü kavramını bilen, ahlak sahibi bir varlık olması gelmektedir. İnsan yaratıldığı ilk günden beri insandır ve yaratıldığı ilk günden beri ahlaki değerlerin bilincindedir. Doğru ve yanlış arasında ayırım yapmamızı sağlayan faktör, ahlak kurallarıdır. Ahlak kurallarının varlığı da bu kuralları koyan bir Yaratıcı'nın varlığını kanıtlar. İnsanı yaratan, ona doğruyu ve yanlış gösteren Yüce Allah'tır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/maymun-ahlakina-dair-zorlama-yorumlar>